

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudkyní Mgr. Veronikou Sekerovou ve věci

žalobkyně: MI Estate, s.r.o., IČO 08294208
sídlem Na Pankráci 310/60, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Jaromírem Štůskem, LL.M., Ph.D.
sídlem Jandova 185/6, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted], [redacted]

pro: žaloba o vydání bezdůvodného obohacení za užívání nemovitosti bez právního
důvodu
rozsudkem pro zmeškání

takto:

- I. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit žalobkyni 143 710 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně od 20. 12. 2022 do zaplacení.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v řízení domáhala po žalovaném úhrady bezdůvodného obohacení ve výši 143 710 Kč. Uvedla, že je od 9.7.2020 vlastníkem ½ nemovitostí pod adresou [redacted], a to konkrétně pozemku parc.č. st. [redacted] jehož součástí je rodinným dům čp. [redacted] a zahrady parc.č. [redacted], vše zapsané na LV č. [redacted] pro kat.úz. [redacted]. Žalovaný je vlastníkem rovněž ½ nemovitostí. Dále žalobkyně uvedla, že uvedené nemovitosti po celou dobu užívá jako celek výlučně žalovaný. S ohledem na skutečnost, že žalovaný užívá nemovitosti ve větším rozsahu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Filipová.

než odpovídá jeho spoluvlastnickému podílu, vzniká žalovanému bezdůvodné obohacení na úkor žalobkyně, která nemá možnost nemovitosti sama užívat. Žalobkyně v řízení požadovala náhradu za bezdůvodné obohacení žalovaného, a to ve výši 5 000 Kč měsíčně, když měla za to, že běžná výše nájmu nemovitostí v daném místě a čase činila nejméně 10 000 Kč měsíčně. Výši požadované náhrady pak stanovila jako násobek části 5 000 Kč za měsíc a doby trvání bezdůvodného obohacení v délce 28 měsíců a 23 dnů). Žalobkyně vyzvala žalovaného k vydání bezdůvodného obohacení, tj. zaplacení požadované částky, dopisem ze dne 26.10.2022, na který však žalovaný nereagoval.

2. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil. V omluvě k prvnímu jednání ve věci samé nařízenému na den 28.3.2023, uvedl, že se obrátil na žalobkyni s žádostí o splátkový kalendář.
3. První jednání ve věci bylo nařízeno na den 28.3.2023, předvolání k tomuto jednání bylo žalovanému doručeno do vlastních rukou dne 27.2.2023. K nařízenému jednání zaslal žalovaný dne 28.3.2023 omluvu s žádostí o odročení jednání, a to nepodepsaným emailem, neboť musí jako doprovod s manželkou k lékaři a že důvodnost omluvy doloží písemně obratem. Soud nařízené jednání proto odročil (před jednáním ve věci samé) na den 20.4.2023, když předvolání bylo žalovanému doručeno dne 29.3.2023. Zároveň byl žalovaný vyzván, aby ve lhůtě 5 dní doložil doklady osvědčující důvodnost jeho omluvy z jednání nařízeného na den 29.3.2023. Žalovaný niče nedoložil. Následně dne 19.4.2023 opětovnou žádost o odročení jednání, neboť má znovu doprovázet manželku k lékaři, a to na magnetickou rezonanci. Svoji žádost ani v tomto případě ničím nedoložil.

V předvolání k jednání byl žalovaný poučen o možnosti vydání rozsudku pro zmeškání v případě, že se bez řádné a včasné omluvy k jednání nedostaví. Žalovaný sice omluvu k jednání zaslal, avšak její důvodnost nedoložil, a to ani pokud jde o jednání nařízené na den 28.3.2023 ani na odročené první jednání ve věci nařízené na den 20.4.2023. Omluvu žalovaného nelze považovat za řádnou. Rovněž má soud za to, že omluvu k jednání na den 20.4.2023 nelze považovat za včasnou, když o termínu jednání byl žalovaný informován již 29.3.2023, avšak omluv zaslal soudu až dne 19.4.2023, a to přesto že o tvrzeném důvodu (vyšetření manželky na magnetické rezonanci) musel být informován s předstihem několika týdnů (s ohledem na objednáci lhůtu tohoto druhu vyšetření) a rovněž musel mít k dispozici žádanku na vyšetření své manželky, již mohl tvrzenou skutečnost doložit. S odkazem na uvedené, tj. že žalovaný nezaslal soudu včasnou a řádnou omluvu z jednání, bylo dle ust. § 101 odst. 3 o.s.ř. jednáno v jeho nepřítomnosti. Přítomná žalobkyně navrhla vydání rozsudku pro zmeškání.

4. Podle § 153b odst. 1 o. s. ř. zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 49 o. s. ř.) žaloba a předvolání k jednání nejméně deset dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkající se sporu, za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání. Podle § 153b odst. 3 o. s. ř. nelze vydat rozsudek pro zmeškání ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), nebo došlo-li by takovým rozsudkem ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky.
5. Protože byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání a předmětem řízení byla úhrada náhrady za bezdůvodné obohacení spočívající v užívání nemovitostí v rozsahu nad spoluvlastnický podíl žalovaného, tedy řízení, v němž lze mezi účastníky uzavřít smír, vynesl soud podle ust. § 153b odst. 1 o. s. ř. rozsudek pro zmeškání, kterým žalobě zcela vyhověl (výrok I.), přičemž tvrzení žalobkyně obsažená v žalobě o skutkových okolnostech týkajících se sporu, vzal za nesporná.

6. Po právní stránce soud věc posoudil podle ustanovení § 2991 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), kdy platí, že kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.
7. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142a odst. 1 o. s. ř. dle něhož platí, že žalobce, který měl úspěch v řízení o splnění povinnosti, má právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému, jen jestliže žalovanému ve lhůtě nejméně 7 dnů před podáním návrhu na zahájení řízení zaslal na adresu pro doručování, případně na poslední známou adresu výzvu k plnění. V projednávaném případě by úspěšná žalobkyně měla nárok na náhradu nákladů řízení, avšak před podáním žaloby nevyzvala žalovaného k dobrovolnému splnění povinnosti. Žalobkyně sice zaslala žalovanému přípis ze dne 26.10.2022 (viz. přípis včetně podacího archu z téhož dne), avšak uvedená listina je výzvou ke zpřístupnění nemovitosti za účelem její prohlídky, a to za účelem ověření možností spoluvlastníka jak lze nemovitostí, resp. spoluvlastnický podíl, využívat. Přípis není ani výzvou k vydání již vzniklého bezdůvodného obohacení. Soud proto nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, přičemž odvolacím důvodem jsou jen vady uvedené v ustanovení § 205 odst. 1 písm. a) o. s. ř. týkající se podmínek řízení, věcné příslušnosti soudu, vyloučení soudce (přisedícího) nebo obsazení soudu a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání tohoto rozsudku (§ 205b o. s. ř.).

Nesplní-la žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Beroun 20. dubna 2023

Mgr. Veronika Sekerová v. r.
samosoudkyně